

Sygn. akt I C 319/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Opocznie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Zofia Michałowska

Protokolant: stażysta Klaudia Jakubczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2022 r. w Opocznie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.-

Zdroju

przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w

W.

o zapłatę kwoty 2.381,98 zł

- zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. kwotę 839,22 (osiemset trzydzieści dziewięć 22/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lutego 2021 roku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałej części;
- zasądza od powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. na rzecz pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwotę 275,23 (dwieście siedemdziesiąt pięć 23/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Na oryginale podpis Sędziego

Za zgodność z oryginałem świadczy

Sygn. akt I C 319/21

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 14 kwietnia 2021 r. (data nadania) wniesionym do Sądu Rejonowego w Koszalinie powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. – reprezentowany przez pełnomocnika adwokata – wnosił o:

- orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, iż pozwany (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 2.381,98 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 lutego 2021 r. do dnia zapłaty;
- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,

w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, opłaty sądowej od pozwu wg norm przepisanych oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W przypadku skutecznego wniesienia sprzeciwu przez stronę pozwaną lub stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty wnosił o:

1. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 2.381,98 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 lutego 2021 r. do dnia zapłaty;
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, opłaty sądowej od pozwu wg norm przepisanych oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda podał, że na skutek wypadku komunikacyjnego w dniu 2 maja 2020 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), którego właścicielami w dniu zdarzenia byli E. i W. W..

Okoliczności wypadku powodującego szkodę i podstawa odpowiedzialności strony pozwanej strona powodowa podała w skrócie, albowiem – jak wskazano – zostały one przyznane i ustalone przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego i w związku z tym, są niesporne pomiędzy stronami. Nadto, okoliczności te są w pełni udowodnione w postępowaniu likwidacyjnym prowadzonym przez pozwane Towarzystwo, którego akta zostały zgłoszone, jako dowód w sprawie, na wypadek kwestionowania przez stronę pozwaną jej odpowiedzialności co do zasady. Zatem, zdaniem powoda, nie ma potrzeby opisywania i dowodzenia okoliczności, dotyczących wypadku powodującego szkodę. Istota sporu pomiędzy stronami dotyczy tylko wysokości odszkodowania, które według powoda jest rażąco zaniżone.

Wskazano, że na żadaną pozwem kwotę składa się kwota 1.481,98 złotych tytułem odszkodowania, 450 złotych tytułem wykonania prywatnej ekspertyzy oraz 450 złotych tytułem kosztów związane z działaniem profesjonalnego pełnomocnika w postępowaniu przed wniesieniem pozwu.

Argumentowano, że wobec powyższego powodowa spółka, jako cesjonariusz jest jedynym podmiotem uprawnionym do uzyskania odpowiedniej kwoty odszkodowania. Nabycie wierzytelności powoduje skutki, o jakich mowa w art. 509 § 2 k.c., tj. cesjonariusz ma wszelkie uprawnienia do dochodzenia wierzytelności i wszelkie prawa z nią związanych, w tym roszczenia o odsetki.

Pełnomocnik powoda podał, że powstała szkoda została zgłoszona pozwanemu Towarzystwu (...) jako ubezpieczycielowi osoby, z winy której zdarzenie miało miejsce.

W postępowaniu likwidującym szkodę oznaczoną nr szkody 2860-2020- (...) -401-001, (...), prowadzoną przez pozwane Towarzystwo (...) została ustalona odpowiedzialność pozwanego Towarzystwa (...) co do zasady i decyzją o przyznaniu odszkodowania została przyznana kwota odszkodowania w wysokości 1.031,29 zł. Podstawą ustalenia wysokości szkody była kalkulacja kosztów naprawy pojazdu nr (...).

Zdaniem strony powodowej wartość szkody określona przez pozwane Towarzystwo (...) jest rażąco zaniżona, albowiem wysokość świadczenia podmiotu zobowiązanego do wypłaty należy obliczać na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń, uzasadnionych technicznie sposobów napraw, przewidywanych kosztów, niezbędnych materiałów, robocizny, według cen z daty ich ustalenia. Nadto, wysokość odszkodowania musi odpowiadać kosztom przywrócenia wartości pojazdu sprzed wypadku.

Podniesiono, że na taki sposób likwidacji szkody dokonany przez pozwane Towarzystwo strona powodowa się nie godzi, gdyż przyznana kwota odszkodowania nie pokrywana poniesionej szkody, tym samym nie jest możliwe przywrócenie, w przyznanej wysokości odszkodowania, stanu pojazdu sprzed szkody.

Według kosztorysu sporządzonego przez niezależnego rzeczoznawcę samochodowego prawidłowe wyliczenie zaistniałej szkody, wedle systemu eksperckiego wynosi 2.513,27 zł. Zatem, według strony powodowej, kosztorys szkodowy wykonany przez pozwane Towarzystwo (...) w postępowaniu likwidacyjnym jest wadliwy i zaniżony.

Różnica pomiędzy tymi dwoma kosztorysami polega na różnorodnym przyjęciu zakresu uszkodzeń w pojeździe, wartości części zamiennych oraz wartości kwotowej stawek za robocizogodzinę. Całe przyznane odszkodowanie opiewa na kwotę 1.031,29 zł, zaś faktyczne koszty naprawy to 2.513,27 zł. Różnica to kwota 1.481,98 zł.

Pełnomocnik powoda podniósł, że powołując się na treść art. 363 k.c. należy przyjąć, iż naprawienie szkody powinno wystąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20.10.1972 r. (II CR 425/72) wskazuje, iż zasadą jest, iż naprawienie szkody polega na przywróceniu stanu poprzedniego, chyba, że poszkodowany wybrał świadczenie polegające na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej.

Ponieważ naprawienie szkody przez przywrócenie stanu poprzedniego rzeczy można żądać od odpowiedniego Towarzystwa (...) tylko w formie pieniężnej - jako kosztów tego przywrócenia - odpowiednie kwota winna być przyznania niezależnie od tego czy naprawy dokonano.

Ponadto, powód wnosi o zapłatę kosztów sporządzenia kosztorysu, na dowód którego w załączeniu przedłożył fakturę.

Żądanie zwrotu kwoty 450,00 zł tytułem wykonania prywatnej ekspertyzy jest, zdaniem strony powodowej, w pełni uzasadnione, bowiem powód, nie posiadając wiedzy specjalistycznej, zwrócił się do podmiotu zawodowo trudniącego się dokonywaniem wycen. Kwota ta mieści się w ramach adekwatnego związku przyczynowego ze szkodą.

Pełnomocnik powoda argumentował dalej, że potwierdzeniem dla zasadności tego żądania jest stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 18.05.2004 r., odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosowanie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego.

Zgodnie z art. 98 § 11 k.p.c. od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty. Jeżeli orzeczenie to jest prawomocne z chwilą wydania, odsetki należą się za czas po upływie tygodnia od dnia jego ogłoszenia do dnia zapłaty, a jeżeli orzeczenie takie podlega doręczeniu z urzędu - za czas po upływie tygodnia od dnia jego doręczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.

/vide: - pozew wraz z uzasadnieniem i załącznikami k. 2 – 56/

Sąd Rejonowy w Koszalinie postanowieniem z dnia 11 maja 2021 r. wydanym w sprawie sygn. akt V GNc 713/21 stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opocznie jako sądowi właściwemu miejscowo i rzeczowo.

/vide: - postanowienie k. 64/

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 czerwca 2021 r. wydanym w sprawie sygn. akt I Nc 339/21 Sąd uwzględnił powództwo w całości.

/vide: - nakaz zapłaty k. 72/

Pozwany (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego – w dniu 15 lipca 2021 r. (data nadania) wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 29 czerwca 2021 r. zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17,00 zł tytułem opłaty

skarbowej od pełnomocnictwa wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, zgodnie z treścią art. 98 § 1¹ k.p.c.

W uzasadnieniu sprzeciwu podał, iż w dniu 02 maja 2020 roku doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki A. o nr rejestracyjnym (...) stanowiący własność poszkodowanego W. J.. Fakt powstania szkody został zgłoszony pozwanemu, który zarejestrował szkodę pod nr (...), a następnie przystąpił do procesu jej likwidacji. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia, i dokonał wypłaty odszkodowania za szkodę na pojeździe w łącznej kwocie 1 555,85 zł.

Pełnomocnik pozwanego podkreślił, że pozwany wypłacił na etapie postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w łącznej kwocie 1.555,85 zł, a nie 1.031,29 zł, jak twierdzi strona powodowa. Dlatego ewentualna różnica w stanowiskach stron, a więc wartością przedmiotu sporu oraz kwotą wypłaconą przez pozwanego tytułem kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed kolizji odpowiada kwocie 1.857,42 zł. Powód formułując żądania pozwu pominął fakt dokonania przez pozwanego dopłaty kwoty 524,56 zł (decyzja wypłaty odszkodowania z dnia 03 sierpnia 2020 roku).

Pozwany zakwestionował w całości stanowisko powoda, iż koszt naprawy winien odpowiadać kwocie 2 513,27 zł. W ocenie pozwanego przedłożona przez powoda kalkulacja naprawy nr (...) z dnia 07 listopada 2020 roku nie może stanowić podstawy do dopłaty odszkodowania.

Za kategorię „niezbędnych” kosztów naprawy należałoby – zdaniem pozwanego – uznać takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego.

Strona pozwana argumentowała, że poszkodowany mógł skorzystać z propozycji pozwanego i naprawić pojazd w formie bezgotówkowej, bez konieczności zajmowania się kwestiami formalnymi czy organizacyjnymi związanymi z poszukiwaniem warsztatu naprawczego i analizą ofert dostępnych na rynku. Poszkodowany nie odpowiedział na inicjatywę pozwanego w tym zakresie i finalnie z przedstawionej propozycji nie skorzystał. Propozycja pozwanego została poszkodowanemu przedstawiona przed podjęciem decyzji o przeniesieniu wierzytelności na powoda.

W dalszej kolejności pozwany wskazał, iż w niniejszej sprawie powód dochodzi również zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy w kwocie 450,00 zł z czym pozwany się nie zgadza. Z treści pozwu wynika, że powód poniósł ten koszt we własnym zakresie, z uwagi na brak wiedzy specjalistycznej w materii dotyczącej szacowania wysokości szkód.

Pozwany wskazał także, że poniesione przez powoda koszty prywatnej kalkulacji naprawy nie powinny obciążać pozwanego. Wydatki te, zgodnie z twierdzeniami zawartymi w treści pozwu, powód poniósł z własnej woli i na własne ryzyko. Ustalenie rozmiaru szkody należy do zakresu obowiązków likwidacyjnych ubezpieczyciela, stąd nie ma konieczności korzystania z usług innego profesjonalisty. Koszty te powód poniósł dobrowolnie, nie był zmuszony do tego okolicznościami sprawy.

Pozwany zakwestionował roszczenie powoda co do zasady w zakresie żądania kosztów związanych z reprezentacją przez profesjonalnego pełnomocnika na etapie postępowania likwidacyjnego.

Niezależnie od powyższego pozwany wskazał, iż koszt określony na fakturze nr (...) z dnia 09 kwietnia 2021 roku w łącznej wysokości 553,50 zł brutto nie stanowi w okolicznościach niniejszej sprawy normalnego następstwa szkody, bowiem nie stanowił uszczerbku w majątku poszkodowanego, a został celowo poniesiony przez powoda.

/vide: - sprzeciw od nakazu zapłaty wraz z uzasadnieniem i załącznikami

Pełnomocnik powoda ustosunkował się do sprzeciwu od nakazu zapłaty pismem z dnia 30 lipca 2021 r. (data nadania).

/vide: - pismo procesowe strony powodowej k. 104 – 106/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na skutek wypadku komunikacyjnego w dniu 2 maja 2020 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki A. (...) o nr rej. (...), którego właścicielami w dniu zdarzenia byli E. W. i W. J..

Fakt powstania szkody został zgłoszony pozwanemu (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W., który zarejestrował szkodę pod nr (...), a następnie przystąpił do procesu jej likwidacji. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia i dokonał wypłaty odszkodowania za szkodę na pojeździe w łącznej kwocie 1.555,85 zł.

/dowód: - akta szkody płyta CD koperta k. 101/

Poszkodowany W. J. zlecił Biuru Usług (...) z siedzibą w K. wykonanie kosztorysu naprawy przedmiotowego samochodu marki A. (...) o nr rej. (...). W sporządzonym kosztorysie wyceniono łączny koszt naprawy przedmiotowego pojazdu na kwotę 2.513,27. Za sporządzenie kosztorysu wystawiono w dniu 21 grudnia 2020 r. rachunek nr (...) na kwotę 450,00 zł z terminem płatności 28 grudnia 2020 r.

/dowód: - kalkulacja naprawy k. 41 – 45,

- rachunek nr (...) k. 46/

Umową cesji z dnia 12 listopada 2020 r. W. J. przełał na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z. wierzytelność z tytułu dochodzenia należności związanej z uszkodzeniem pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) powstałego w dniu 2 maja 2020 r.

Analogiczną umowę cesji obejmującą wierzytelność związaną z uszkodzeniem pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) zawarła E. W. z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z. w dniu 10 grudnia 2020 r.

/dowód: - umowa cesji z dnia 12.11.2020 r. z załącznikami k. 23 – 26,

- umowa cesji z dnia 10.12.2020 r. z załącznikami k. 19 – 22/

W dniu 13 stycznia 2021 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z. zawarła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. umowę sprzedaży i przelewu wierzytelności z tytułu szkody powstałej w dniu 2 maja 2020 r. związanej z uszkodzeniem pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...).

/dowód: - umowa sprzedaży i przelewu wierzytelności z dnia 13.01.2021 r. z

załącznikiem k. 27 – 29/

Pismem z dnia 17 marca 2021 r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. skierował do pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. zawiadomienie o cesji z wezwaniem do wypłaty odszkodowania w kwocie 1.931,98 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania.

Pismem z dnia 28 stycznia 2021 r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. wystosował do pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 1.931,98 zł w terminie 30 dni od otrzymania wezwania.

/dowód: - zawiadomienie z dnia 17.03.2021 r. k. 53 – 54,

- wezwanie przedsądowe z dnia 28.01.2021 r. k. 47 – 50/

Naprawienie pojazdu winno być nastąpić z uwzględnieniem technologii i norm naprawczych określanych przez producentów pojazdów. Do szacowania takich kosztów stosuje się programy komputerowe oparte na normach naprawczych podawanych przez producenta dystrybutorowi programu. Najbardziej dokładnym i zawierającym najpełniejsze i najdokładniejsze bazy danych jest program (...). Przy analizach kosztów naprawy w tej sprawie posłużono się takim programem. W kalkulacji uwzględniono wszystkie niezbędne do prawidłowej naprawy operacje technologiczne oraz ceny części oryginalnych, nowych. Przy ustalaniu kosztów naprawy uwzględniono stawkę za roboczogodzinę obserwowaną wśród warsztatów posiadających sprzęt i personel umożliwiający przeprowadzenie naprawy w sposób prawidłowy technologicznie umożliwiający udzielenie gwarancji na taką naprawę 100.00 zł netto dla prac blacharsko- mechanicznych i lakierniczych zastosowaną przez powoda i obserwowaną wśród warsztatów nieautoryzowanych.

Stawki za rbg kształtowały się w roku 2020 na poziomie od ok. 100,00 zł netto do 130,00 zł netto - informacje własne opiniującego.

Kwalifikacje i rozmiar uszkodzeń przyjęto po analizach stanowisk stron postępowania oraz porównaniu z dokumentacją fotograficzną.

Poniżej wyszczególniono elementy sporne:

Biegły w wycenie przyjął wartość materiału do zabezpieczenia naprawianych , wymienianych elementów/ technologia/.

Zestawy mocowania zderzaka przedniego (351) - wymiana /technologia/ - elementy złączne jednorazowego użytku / zestaw śrub, nakrętek, plastikowych klipsów. nitów zrywalnych/

Zestawy mocowania błotnika przedniego lewego (789) - wymiana /technologia/ - elementy złączne jednorazowego użytku .

Biegły zastosował potrącenie wartości materiału lakierniczego z uwagi na wcześniejsze uszkodzenia powłoki lakierniczej na kwalifikowanych do naprawy elementach.

N. w wysokości 2% od sumy części zamiennych technologia.

Materiał lakierniczy w wysokości 55% - zastosowany przez pozwanego .

Biegły w wycenie zastosował cieniowanie elementu składowego zderzaka (293) osłona ucha holowniczego.

Naprawa uszkodzonego pojazdu przeprowadzana zgodnie z technologią producenta powinna doprowadzić do przywrócenia optycznego stanu pojazdu sprzed uszkodzenia.

Cieniowaniu podlegają sąsiednie elementy niezależnie od ich podłoża /metale, niemetale, tworzywa sztuczne/. Przez sąsiednie elementy należy rozumieć wszystkie poziome lub pionowe elementy stykające się z elementem naprawianym , wymienianym/np. błotnik-drzwi / lub elementy montowane w elemencie lakierowanym /np. zaślepki spryskiwaczy reflektorów, listwy zderzaka, klapka wlewu paliwa, osłona ucha holowniczego/.

Koszt naprawy pojazdu w maju 2020 r. uwzględniający powyższe oraz zastosowanie w naprawie części oryginalnych, przy stawce za roboczogodzinę na poziomie 100,00 zł netto za prace blacharsko-mechaniczne i prace lakiernicze wyniósłby brutto: 2 395,07 zł.

/dowód: - opinia pisemna biegłego sądowego do spraw naprawy i eksploatacji

pojazdów samochodowych oraz wyceny wartości pojazdów M.

R. z załącznikami k. 128 – 151/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest w przeważającej części zasadne.

W przedmiotowej sprawie nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności pozwanego wynikająca z umowy ubezpieczenia OC sprawcy szkody łączącej go z pozwanym zakładem ubezpieczeń; spór dotyczy natomiast uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu uszkodzonego, a więc i zakresu odpowiedzialności pozwanego.

Zauważyć w tym miejscu należy, iż zgodnie z treścią przepisu art. 361 par. 2 k. c. statuującego zasadę pełnego odszkodowania naprawienie szkody obejmuje wszelkie poniesione straty (utracone korzyści pozostają poza sferą zainteresowania w niniejszym sporze); w myśl natomiast art. 363 § 1 k. c. naprawienie szkody powinno nastąpić poprzez przywrócenie stanu poprzedniego bądź też zapłatę odszkodowania pieniężnego zależnie od wyboru poszkodowanego. W myśl art. 363 § 1 k.c. powinna być to odpowiednia suma pieniężna, w przypadku uszkodzenia pojazdu – odpowiadająca uzasadnionym kosztom przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku (tj. kosztom uzasadnionej naprawy). Jako koszty uzasadnionej naprawy należy rozumieć niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty przywrócenia samochodu do stanu poprzedniego, aktualne w dacie ustalania odszkodowania (art. 363 § 2 k.c.) i ustalone na podstawie cen przeciętnych (średnich) w danym miejscu i czasie (tak m.in. Uchwała Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej z 2003-06-13, III CZP 32/03, OSNC 2004, 4, poz. 51: "Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku").

Uzasadnione koszty naprawy pojazdu uszkodzonego powinny – zgodnie z opinią biegłego sądowego w dziedzinie napraw i eksploatacji pojazdów samochodowych M. R. – wynieść 2.395,07 zł brutto. Opinia ta nie została przez strony zakwestionowana i przyjęta przez Sąd jako miarodajna, bowiem w przekonaniu Sądu brak jest podstaw aby ją kwestionować. Przy uwzględnieniu wniosków zawartych w opinii biegłego Sąd postanowieniem z dnia 17 listopada 2022 r. oddalił wniosek strony pozwanej o przesłuchanie świadka W. J. na okoliczności w nim wskazane z uwagi na zbędność przeprowadzenia tego dowodu (vide: - postanowienie k. 182).

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła poszkodowanemu dwie kwoty, tj. 1.031,29 zł (vide: - dokument k. 93) i 524,29 zł (vide: - dokument k. 94), co do tej drugiej wpłaty strona powodowa nie wypowiedziała się dlatego Sąd uznał, że jest to okoliczność przyznana.

Łącznie pozwany ubezpieczyciel z tytułu naprawienia szkody objętej żądaniem pozwu wypłacił 1.555,85 zł (suma w/w kwot). Zatem należne odszkodowanie stanowi kwotę 839,22 zł (2.395,07 zł – 1.555,85 zł = 839,22 zł).

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził tę kwotę dzieląc ją w całości argumentację strony powodowej przedstawioną w pozwie i dalszych pismach procesowych co do naprawienia szkody w całości i orzekł jak w punkcie 1. wyroku, zasądzając ustawowe odsetki (art. 488 § 1 i § 2 k.c.) od daty wskazanej w pozwie, uznając tę datę za właściwą przy uwzględnieniu uregulowania zawartego w art. 817 § 1 k.c.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części, czyli ponad kwotę 839,22 zł tytułem odszkodowania oraz o kwotę 450,00 zł tytułem wykonania prywatnej ekspertyzy oraz kwotę 450,00 zł tytułem kosztów związanych z działaniem profesjonalnego pełnomocnika przed wniesieniem pozwu uznając, że żądanie powyższych kwot w realiach tej sprawy nie jest usprawiedliwione i dzieląc argumentację zawartą w odpowiedzi na pozew pozwanego – punkt 2. wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k. p. c. Powód wygrał proces w 35%. Koszty poniesione przez stronę powodową wyniosły 1.350,75 zł. (wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą w kwocie 617,00 zł., opłata sądowa 200 zł., wynagrodzenie biegłego 533,75 zł). Koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 1.150,75 zł (wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą w kwocie 617,00 zł, wynagrodzenie biegłego 533,75 zł). Razem koszty procesu wyniosły 2.501,50 zł. Zgodnie z tą zasadą powoda winny obciążać koszty w takim zakresie w jakim przegrał

sprawę tj. 1.625,98 zł (2.501,50 zł x 65%). Skoro faktycznie strona powodowa poniosła koszty w wysokości 1.350,75 zł, stronie pozwanej należy się zwrot od powoda kosztów kwocie 275,23 złotych (1.625,98 zł – 1.350,75), którą to kwotę Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego – punkt 3. wyroku.

O odsetkach od w/w kwoty kosztów postępowania Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 § 1¹ k.p.c., który stanowi, że od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty. Jeżeli orzeczenie to jest prawomocne z chwilą wydania, odsetki należą się za czas po upływie tygodnia od dnia jego ogłoszenia do dnia zapłaty, a jeżeli orzeczenie takie podlega doręczeniu z urzędu - za czas po upływie tygodnia od dnia jego doręczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.